

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Κύριε,

Παρακαλῶ νῦν καταγωγήσας εἰς τὸ προτεχές ρύλλον τῆς ἐφημερίδος σου τὴν ἀκολουθὸν ἔκθεσίν μου.

Δὲν ἀποτείνομαι εἰς δόλους οὓς φάνονται ὑπογέγορχοι μέροι εἰς τὴν ἀναφορὰν πολιτῶν τινῶν τῆς Ὑδρᾶς, γεγραμένην τὴν 23 Ἰουνίου 1831, καὶ ἀρρώσταν τὴν νέαν ἐκλογὴν τῶν Δημογερόντων τῆς Ὑδρᾶς, διότι τὸ πλεῖστον μῆρας τῶν πολιτῶν ἀγνοεῖ τὸ περιεχόμενον ἐν αὐτῇ ἀλλ᾽ ἐρωτῶ τὸν σχεδιασαντα τὴν ἀναφορὰν, γνωρίζει ἃ ταῦτα μὲν ποιῶν τρόπον ἔγινεν ἡ ἐκλογὴ τῶν περὶ οὐδὲ λόγος Δημογερόντων; Ἡ ἐσφαλμένη ἔθεσις τῆς ἥρθείσης ἀναφορᾶς προδιδεῖ τὴν σχεδιαστὴν αὐτῆς, ὅτι οὔτε πολίτης Ὑδραῖος εἶναι, οὔτε κάτοικος ἡτον τάπει εἰς Ὑδρᾶν, διὰ τὰ γνωρίση τὸν τρόπον, διὰ τοῦ ὅποιοῦ ἔγένετο ἡ ἐκλογὴ τῶν Δημογερόντων. Νομίζω δὲ δὲν θέλει τὸν δισαγεστήση τὴν νὰ μάθῃ περὶ ἔμοι τὴν ἀληθῆ ἱστορίαν τῆς δικαιοθείσης ἐκλογῆς τῶν Δημογερόντων μιᾶς νήσου, εἰς τὰ συμφέροντα τῆς ἀποίας φάνεται δὲ λαμβάνει τόσον μέρος.

Οὔτε κατὰ τὸν Φεδρουσάριον μῆνα τοῦ 1830 ἔτους παρατηθέντων τῶν μελλών τῆς παθάσης Δημογεροντίας, συνισταμένης ἀπὸ τοὺς Κυρίους Λάζαρον Κουντουριώτην, Δημήτριον Τσαμαδὸν καὶ Ιωάννην Όρλανδον, ή Α. Ε. διέταξε τὸν Διοικητὴν Κύριον Μαυρομάττην νὰ ἐνεργήσῃ νέαν ἐκλογὴν Δημογερόντων, ὁ Διοικητὴς ἐπιθυμούσει εἰς τὰ δύο μελη Κύριον Κουντουριώτην καὶ Όρλανδον ἔτι ἐν ἐνεργείᾳ Δημογέροντας, νὰ συγκαλέσωσιν εἰς ἐπιτόπιον συνέλευσιν τοὺς πολίτας, καὶ νὰ ἐκλέξωσι νέους Δημογέροντας· οἱ Κύριοι οὗτοι ἐπροσκάλεσαν εἰς τὴν συνέλευσιν μόνον δέκα πολίτας ἐκ τῶν προκριτωτέρων δηλαδὴ τοὺς Κυρίους Γ. Κουντουριώτην, Λάζαρον Τσαμαδὸν, Γκίκην Γκιώνην, Σταμάτην Μπουδούρην, Βασίλειον Μπουδούρην, Νικόλαον Θ. Γκίκη, Δημήτριον Θεοδωράκην, Φραντσέσκον Βουλγάρην, Ν. Οἰκονόμον καὶ Α. Οἰκονόμον, καὶ οὕτοι τῷ προτροπῆ τῶν Δημογερόντων χειροτονήθησαν, δὲν ἔξερον διὰ ποίου ψηφίσματος, ἐκλογεῖς καὶ ὑποψήφιοι συγχρόνως, διηρέθησαν εἰς δύο μοίρας ἀνὰ πέντε ἑκάστη, μὲν συμφωνίαν νὰ ἀργήσῃ τὰς ἐργασίας τῆς ἑκάστης, ἢτις ἡμεῖς λάβει τὸν λαχνὸν, ἀρ' οὐ ἐπικυρωθῆ ἀπὸ τὴν Κυβερνησίαν ἔγένετο συγγρόνως λόγος δὲ, ὅντος ζημιώδους τοῦ γρέους τούτου εἰς τὰ ἴδια αἵτερα συμφέροντα τῶν Δημογερόντων, μετὰ τριμηνίαν θέλει παρατίθεσαι τὸ βίρος. Ο λαχνὸς καὶ ἀκολουθῶς ἡ ἐπικύρωσις τῆς Κυβερνησεως ἔδωσε τὰ Δημογεροντικά χρέη εἰς τοὺς Κυρίους Λ. Τσαμαδὸν, Γ. Γκιώνην, Β. Μπουδούρην, Ν. Οἰκονόμον καὶ Δημήτριον Θεοδωράκην· εἰ, τὸ τέλος τῆς τριμηνίας οἱ Δημογέροντες οὗτοι ἔζητοντες ἀπὸ τὴν Κυβερνησίαν τὴν ἀδειὰν νὰ παραιτηθῶσι, τὸ αὐτὸ ἐπανέλαβον καὶ εἰς τὸ τέλος, τῆς πενταμηνίας. Τότε ὁ Κύριος Ν. Θ. Γκίκης ἀντικατεστάθη διὰ προτκήσεως τοῦ Διοικητοῦ, εἰς τόπον τοῦ Κυρίου Δ. Θεοδωράκη ἀναγωγήσαντος ἐξ Ὑδρᾶς, καὶ ἐκ τρίτου ἔγινησαν τὴν ἀδειὰν τῆς παρατίθεσης τῶν οἱ εἰρημένοι Δημογέροντες συγχρόνως δὲ ἀναγωγίσαντος τοῦ Κυρίου Β. Μπουδούρη, ὁ Διοικητὴς ἐπροσκάλεσε τὸν ὑποφρινόλεον νὰ ἀναλάβῃ τὰ χρέη τοῦ ἔνορκος μου ἐκπαιδευτοῦ εἰς τὸν σχεδιαστὴν τῆς ἡναχθοῦτος, πῶς τάχα νὰ καταταχθῇ εἰς τὴν σειρὰν τῶν Δημογερόντων, ἐνῷ δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὸν κατάλογον τῶν δέκα προσκληθέντων πολιτῶν ἀν ἡτον πολίτης τῆς Ὑδρᾶς καὶ φίλος τῆς ἀκριβοῦς ἐνεργείας τῶν φυφισμάτων, ἐπρεπε νὰ

ἀπορήσῃ διὸ τὸ τὰ μέλη τῆς πρώην Δημογεροντίας νὰ προτικλέσουν μόνον δέκα πολίτας εἰς ἐπιτόπιον συνέλευσιν, καὶ διὸ οὐτανά ἀπορήσῃ ἀν ὁ Διοικητὴς, πρὸς ἐπιδιόρθωσιν ὄπωσδου τῆς Ὑδρᾶς ἐλλείψεως τῶν πρώην Δημογερόντων, ἔθεσεν μεταξὺ τῶν νέων ἓνα, ὅστις καὶ τοῦ ἔκτος τοῦ καταλόγου τῶν δέκα πολιτῶν, ἔχει διμος τὸν τιμὴν νὰ εἴναι ὡς ἡτον πάντοτε εἰς τὴν σειρὰν τῶν εὐϋποληπτῶν προκριτώτερων τῆς Ὑδρᾶς μὲ ἀρκετάς χρηματικάς θυσίας ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ ἀγῶνος, καὶ μὲ προσωπικάς ἐκδουλεύσεις, χρηματίσας χρηματίσας ἐνόπλου σώματος κατὰ τοῦ ἐγθροῦ, καὶ κατὰ κακίρροι τιμῆσεις μὲ τὴν ἀντιπροσωπίαν τῆς Ὑδρᾶς εἰς Τριπολιτεῖαν κατὰ τὸ 1823, καὶ ἀκολούθως μέλος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν κατὰ τὸ αὐτὸν ἔτος.

Λαδίκως προσάπτεται ὡς παρχνομία εἰς τὰ μέλη τῆς Δημογεροντίας ή παράτασις τῆς διαρκείας τῶν χρεῶν των, καὶ διὸ ἐκ τούτου κατήντησαν εἰς θέσιν ἀμηχανίας. Ή διάρκεια τῶν χρεῶν τῆς Δημογεροντίας οὔτε ἐκκνηνίσθη, οὔτε ἡδύνατο νὰ κανονισθῇ ἀπὸ δέκα μόνους πολίτας. Ή δὲ τοιμηνιαία προθεσμία ἀρέθη εἰς τὴν θέλησιν τῶν Δημογερόντων, καὶ εἰς τὴν εὐχαρίστησιν τῶν πολιτῶν ἐν γένει. Καὶ μολονότι οἱ πολῖται ἀποδεχόμενοι εὐχαρίστως τὰς πράξεις τῶν Δημογερέντων, δὲν ἀπέδειξαν πώποτε θέλησιν ἀλλαγῆς αὐτῶν, οὔτοι μὲ δόλῳ τοῦτο ἔδωσαν τρίς τὴν παράτησίν των.

Η παράτασις λοιπὸν τῶν χρεῶν των ἀποδείκνυεται τρινώτατα προερχομένη ἀπὸ τὴν εὐχαρίστησιν, ἢν ἔλαβαν οἱ πολῖται ἐκ τῆς διαγωγῆς των· καὶ τῷ ὅντι πῶς δύνανται νὰ λησμονήσωσιν ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς παρούσης Δημογεροντίας διετηρήθη ἡ πλέον μεγάλη εὐταξία καὶ ἀσφάλεια τῶν πολιτῶν, ἐκτελέσθησαν ἀκριβῶς αἱ ἀποφάσεις τῶν Κατερίνων καὶ τὰ διατάγματα τῆς Κυβερνήσεως. Επιμωρήθησαν οἱ ἀτακτοι μέχρι καὶ τῶν πλέον ἴσχυρῶν εἰς ἄλλην ἐποχὴν, ἐσυστήθησαν σχολεῖα, καὶ ἀνηγέρθη ἐκ θεμολίων νέον περιφρνές, ἐσυνάγθησαν αἱ μικραὶ πρόσοδοι τῆς νήσου, πρᾶγμα διόλου νεοφρνές εἰς αὐτὴν, ἔγειναν διάφρων καλλωπισμοὶ εἰς τὴν πόλιν, ἐπεδιορθώθησαν δρόμοι, φρέσκες καὶ ἄλλα, τὰ ὅποια ἀποσιωπῶ.

Η ἀμηχανία εἰς τὰς πράξεις τῆς Δημογεροντίας διὸ ἐφίνη ἄλλοτε, παρ' ὅταν πολῖται τινὲς μισθωμένοι ἀνεργοταταν ἔνοπλοι εἰς τὴν πόλιν μαζί, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν ἐν Λιμένι τῆς Μάνης συμβάντων.

Ἴδούς η ἀληθῆς ἔκθεσις τῶν ἵσων ἀφορῶσι τὴν προσβαλλομένην Δημογεροντίαν ἀπὸ τῶν σχεδιαστὴν τῆς ἀναφορᾶς προτομηκούσια εἰς οἰκονότινά, ἐφέρθη, ὡς καὶ ἄλλαι, εἰς μίαν συνέλευσιν τικῶν πολιτῶν καὶ ὑπεγράφθη τῇ ίδιᾳ στιγμῇ.

Ἐν Ὑδρᾷ, τῇ 27 Ἰουνίου 1831.

Ο φίλος σας Γ. Κιβωτός.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Νικόλαος Ἰσραήλου Ἐγγειόπου Κατσαρεὺς, εἰκοστή πεντατέτης τὴν ἡλικίαν, μέτριος τὸ ἀνάστημα, μελαγχολίς καὶ μαυρομάτης, κατὰ τὸν Ιούλιον τοῦ 1827 ἦλθεν ἐκ Κανσταντινουπόλεως εἰς Σύραν, κάκειθεν ἔγινεν ἀφετῆς. Ο πατήρ του ἐλθὼν εἰς ἀιαζήτησίν του εὑρίσκεται εἰς Ναύπλιον παρὰ τῷ Κυρίῳ Α. Μαυροκεφάλῳ καὶ παρακαλεῖ, ὅστις τῶν ὄμογενῶν, ἡ ἀλλογενῶν γυναικίςει τὶ ἔγεινερινός του, φιλανθρωπα κινούμενος, νὰ μηνύσῃ αὐτὸν ἡ κατεύθειαν ἡ διὰ τοῦ Εκδότου τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

τὰς βάσεις τῆς διαχωρίσεως τὰς ὑπὸ τῶν πέντε Αὐλῶν σοφείσας, ὁ Βασιλεὺς τῆς Ὀλλαδίας ἔθεώρει ἐχυτὸν λεύθεον νὰ κινηθῇ ἀφ' ἔχυτοῦ διὰ νὰ κατασκάψῃ τὴν απάταιαν τῆς ἀβεβιόγητος, ηγετος τόσου ἐπιβλαστῆς τοῦ; ὑπηκόους του.

Διὰ δευτέρας διακοινώσεως, τὴν 24 Μαΐου, οἱ ἐπίτροποι οὗτοι ἔζήτουν νὰ μάθωσι, ποιά ἀσύκρισις ἐδίθη ἀπὸ τῷ Βελγικῷ Κυβερνητικῷ εἰς τὸ ΚΒ Πρωτόκολλον, τὸ ποῖον δὲν ἀμφιβάλλον ὅτι ἐκοινοποιήθη εἰς αὐτὴν, ἐπειδὴ τοῦ ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ παραδεχθῇ ἡ Α. Μ. τὰ ποντα μέτρα πρὸς ὑποστήσειν τῆς ἴδιας αὐτοῦ ἀξιοπρεπείας, αὐτὴν λαβᾶν πρόνοιαν περὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς Ὀλλαδίας.

Ἐν τρίτῃ ἄλλῃ διακοινώσει τὴν 25 Μαΐου παραπομνταὶ διὰ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ λόρδου Πονσόμβου πρὸς τὸν Εξωτερικὸν Υπουργὸν τοῦ Βελγίου Κύριον Λ. Ν. Σ. θετικῷ, διαμαρτύρονται καθ' ὅλων, ὅτα αὐτὸς ἐπεράπευσε μὲν ματαίας ἐλωίδας τὸ ἀγέέωχον πνεῦμα, τὸ ὅποιον χαρακτηρίζει τοὺς ἐπαναστάτας. Καταπατεῖ τὰ δίκαια τοῦ Βασιλέως μὲν ὑποσχέσεις ἐκ διαμέτρου ἀντικειμένων, εἰς τοὺς λόγους τῶν ὁργάνων τῆς Α. Μ. τῶν τε ἐν "Αγα καὶ τῶν ἐν Λονδίῳ. ,,

Τὴν 26 ἀπεκρίθη τὸ Συμβούλιον εἰς τὴν διακοινώσιν τῆς 24 λέγον ὅτι, κατὰ τὰς ἐκ Βρυξελλῶν εἰδήσεις, οἱ Βέλγοι δὲν εἶχον συγκατατεθῆ ἐις τὰς βάσεις τῆς διαχωρίσεως, ὅτι ὁ λόρδος Πονσόμβης εἶχε μετακαλεσθῆ, καὶ ὅτι εἶχε διαταγθῆ παρὰ τοῦ ἡγεμονος του καὶ ὁ στρατηγὸς Βελιαρδος ὡταύτως νὰ ἐπανέλθῃ ἐκ Βρυξελλῶν καὶ ὅτι κατεγίνετο τὸ Συμβούλιον περὶ τῶν μέτρων, ὅσα πρέπει νὰ ληφθῶσι διὰ νὰ τηρηθῶσιν αἱ ὑποσχέσεις αἱ γενόμεναι παρὰ τῶν πέντε μεγάλων Δυνάμεων ὡς πρὸς τὸν Μ. Βασιλέα τῶν Κάτω-Χωρῶν.

Τὴν 27 ἀπεκρίθη τὸ Συμβούλιον εἰς τὴν διακοινώσιν τῆς 25, διακηρύττον ὅτι δὲν ἔχει κάμπιαν εἰδῆσιν περὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ λόρδου Πονσόμβου, καὶ ἀναφέρεται ὅλως δίλου εἰς τὸ ΚΔ Πρωτόκολλον τῆς 9-21 Μαΐου ὅτι τὸ Πρωτόκολλον ἐκεῖνο περιείχε τοεῖς κυρίους ὄρους· ἀ, ὅτι τὰ μέστα τοῦ νὰ βεβαιωθῇ τὸ Λουξέμβουργον εἰς τὸ Βέλγιον ἥθελον συμφωνηθῆ κατὰ συναίνεσιν ἀμφιτέρω τῶν μερῶν. Ε, ὅτι ἡ κυριότης τοῦ μεγάλου δουκάτου δὲν ἥθελεν ὄμολογηθῆ εἰς τὸ Βέλγιον εἰμὴ ἐστὶ συμφρονία τοῦ νὰ πηγασθῇ εἴλογον τινὰ ἀποζημίωσιν· γ, ὅτι αἱ πέντε μεγάλαι Δυνάμεις δὲν ἥθελον κάμπιες τὴν περὶ μεταλλαγῆς ταύτην πρότασιν, εἰμὴ ἀφ' ὧν ἥθελον στέρεσθαι οἱ Βέλγαι εἰς τὰς βάσεις τῆς διαχωρίσεως τὰς ὑπὸ τοῦ Συμβούλιον τεθείσας καὶ παραδεχθείσας ἥδη ἀπὸ τὸν Βασιλέα τῶν Κάτω-Χωρῶν. Τὸ Συμβούλιον δὲν θέλει νὰ ἐνανιωθῇ οὐδαμὸς εἰς τὸ δίκαιον, τὸ ὄποιον ἔχει ὁ Μ. Βασιλεὺς τῶν Κάτω-Χωρῶν, τοῦ νὰ πράξῃ ὁπός κρίνῃ καλήτερον, ὅχι δὲ μόνον δὲν καθάπτεται αὐτοῦ τοῦ δικαιού του, ἀλλὰ καὶ εὐλαβῆται αὐτὸν μάλιστα· καὶ ὅτι τοιοῦτον αἰσθηματικὸν, ζητεῖ, ὅσον τὸ δυνατόν, νὰ συστήσῃ συμβούλιον, ἀρμόδιον εἰς τὴν εὑδαιμονίαν ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ νὰ ἐπιτύχῃ τὸν σκοπό τούτον διὰ μέσων, τὰ ὄποια ἥθελε τοιούτας ἡ Α. Μ. ἀρμόδιος νὰ παραδεχθῇ διὰ τε τὴν ἐπίτασιν τῶν ἴδιων αὐτοῦ συμφρέροντων καὶ διὰ τὴν στερέωσιν τῆς εἰρήνης ἐκείνης, τὴν ἐπείσιαν τοσοῦτον ἐπιθυμεῖ αὐτὸς, ὅσον καὶ αἱ πέντε μεγάλαι Δυνάμεις. (Ἐφημ. τῆς Μάλτας.)

Ποικίλα.

Περὶ τῶν δημοσίων προσύδων τῆς Ἀγγλίας κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐκάστης βασιλείας ἀπὸ Ιακώβου τοῦ Α μέχρι Γουλιέλμου τοῦ Δ.

	Διτρ. Στερλ.
Ιακ. Βιου τοῦ Α κατὰ τὸ	1603 ἔτος 600,000
Καρόλου τοῦ Α	1625 — 896,819
Ἐπὶ τῆς Δημοκρατίας	1648 — 1,517,247
Καρόλου Β	1660 — 1,800,000
Γουλιέλμου καὶ Μαρίας	168 — 2,801,855
Άννης	1701 — 3,895,285
Γεωργίου τοῦ Α	1714 — 5,691,803
Γεωργίου τοῦ Β	1727 — 6,762,643
Γεωργίου τοῦ Γ	1760 — 8,523,548
Γεωργίου τοῦ Δ	1820 — 46,132,634
Γουλιέλμου τοῦ Δ	1830 — 47,139,813

Δὲν ἔμπειρεγονται δὲ εἰς τὰς ποσότητας ταύτας τὰς εἰσπράξεως ἔξιδα, λογιζόμενα εἰς 5 ἔως 6 ἑκατομμύρια Λιτρ. Στερλ.

— Περὶ τοῦ δημοσίου χρέους τῆς Ἀγγλίας. Γεώργιος ὁ Γ ἔβασιλευτεί 59 χρόνους, 33 μὲν ἐν πολέμῳ, 26 δὲν ἐν εἰρήνῃ. Τὸ χρέος ἐπὶ τῆς ἐνθρωνίσεως του ἦτο 120,000,000 Λιτρῶν Στερλιγγῶν, ἐπὶ δὲ τοῦ θανάτου του ἀνέβαινε εἰς 840,000,000. Οἱ ἡγεμώνοι οὗτοι εὗρε τὰς ἐτήσικ τέλη (imposts) λογιζόμενα εἰς 6,000,000 Λ. Στερλ., καὶ τὰ ἄμητα εἰς 60,000,000 Λ. Στερλ. ἐμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν τῆς εἰσπράξεως ἔξιδων. Ὁ πολογίζονται δὲ διτοιοὶ φρουρεύοντες αἱ θριαμβοὶ κατὰ τὸ διάστημα τῶν 33 χρονῶν τοῦ πολέμου δὲν εἶναι ὀλιγώτεροι τῶν δύο ἑκατομμυρίων.

(Ο Χρόνος.)

ΕἼ, τῶν ἐν Τολωτῇ φυλακωμένων, ἀπεφάτισε νεωτέρινον ἀποθάνη διὰ τῆς νητείας. Πίστιν, λέγει ἡ ἐφημερίς τοῦ Μαΐου ἐκείνης τῆς πόλεως, παρῆλθον τετσαράκοντα ἡμέραι, καὶ αὐτὸς δὲν παίρνει εἰμὴ νερὸν καθαρὸν· κατήντητε δὲ εἰς ὑπερβολικὴν ἰσχυρότητα, ἀλλ' ἀκόμη φυλάττεται δύναμις εἰς αὐτὸν. Εἶναι πιθανὸν ὅτι ἐξ αὐτοῦ συγκριτικής ἐδοκίμαζε τώρα νὰ πάρῃ τρεφόν, ηγούμενος αὖτας τὸ κάμη.

(Γεργίστ. Παρατηρητή.)

Δῶρα εἰς τὸ Εθνικὸν Νουσεῖον.

Περὶ τὴν Μαΐου τῆς Λιουκοῦς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Αγίου Πέτρου ἀνεκαλύφθηται αἱ ἔξις ἀρχαιότητες, τὰς ὄσοιας ὁ φιλόκαλος ἡγούμενος αὐτῆς ἐπροσυμήθη ὑπὸ ἀφερώτης εἰς τὸ Εθνικὸν Μουσεῖον, ἀποδείξας πότον ἀξιωματικὸν πελάτημα ταῦτα λειψανα τῆς τέχνης καὶ εὐφυίας τῶν προγόνων μας.

Ἀνάγλυφον παριστῶν ἀδρα πολεμιστὴν μὲ τὸν ἵππον του, καὶ ὑπηρέτην πρισφροντα αὐτῷ τῇ περικεφαλαῖν.

Ἀνάγλυφον γυναικὸν καθηλένης, μὲ ἄλλα σύμβολα καὶ ἐπιγραφήν.

Τμῆματα ἀναγλύφου παριστῶντος λιτανείαν, ἡ συνάθροισιν. Ταῦτα ἀγαλμάτα προσφέρεται Σατύρου.

Λειψανα χρωμάτικα κεφαλῆς.

Ἀγαλματικὴ γυναικὶς Καριάτιδος εἰς τέτταρα τμήματα.

Ταῦτα τμῆματα παριστῶντα καὶ χειρῶν.

εριήσεως, καθ' ἀπέρροφη διὰ τῆς πλειοψηφίας (*). Ή δὲ ἀνόφασις αὕτη ἐδέχηται ἀπὸ τὸν δῆμον μὲν ἀνευφημίας. Οἱ Πρεσβύτοις, ὅστις εἶχε κηρουχῇ ὑπὲρ τῆς μεταρρύθμισεως, ἦ.ώθη τότε μὲ τοὺς πλείονας, καὶ διέλυτε τὴν ἐκκλησίαν εκφωνήσας τοὺς ἔξης λόγους. Ἐβλέπομεν δὲ τὴν Κυρέηνος ἡδυνήθη νὰ κερδίσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ ἔθνους, καὶ ὅτι ἐδείχθη κατάλληλος εἰς τὰς χρείας αὐτοῦ. Ἀς τὴν περιτυλιξώμεν λοιπὸν μὲ τὴν χλαμύδα τῆς ἀγάπης τῆς πατρίδος ἀ. βελτιώσωμεν τὸν ἐπωτερικὸν αὐτῆς ὄγκον, καὶ ἔνοψεις πάλιν μὲ αὐτὴν διὰ τῆς πεποιηθῆσεως τῆς ὑπὲρ αὐτῆς ἀποδειχθείσης, ἀ. ἐπαναλάβομεν τὰ ἔργα μας συμφώνως μὲ αὐτὴν μὲ νέαν ζέσιν καὶ νέαν δραστικότητα. „

— Οἱ Σύλλογοι ἐψήφισε νεωστὶ νόμον, κατὰ τὸν ὅποιον οἱ Ἰστραγλῖται δὲν γίνονται δεκτοὶ εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, διὸ καὶ ἐπιβάλλεται εἰς αὐτοὺς τετραπλάσιος φόρος διὰ τὰς δαπάνας τῶν στρατολογιῶν.

— Εκ Βερολίνου, 1 Ιουνίου. — Η επίσημος ἐφημερία περιέχει τὰ ἔξης ἐκ τοῦ ἐν Κλεῖσθρῳ Ρωτσικοῦ στρατιγείου, ἀπὸ 23 Μαΐου.

“Τὴν ἐπιστασαν τῆς ἐν Ὀστρολέγκᾳ μάχης, δηλαδὴ τὴν 15 Μαΐου, ἐν σῶμα Κοσάκων εἶχεν ἀκιλευσίητει τὸν ἔχθρον. Πρὸς τὴν μεσημβρίαν ὁ στρατηγὸς Κ. μη. Β. ἔλαβε τὴν ἀρχηγίαν τῆς προφυλακῆς συγκειμένης ἀπὸ τὴν Β' μοῖραν τῶν ἐπιλέκτων, την λίμνην τοῦ πεζικοῦ καὶ τίνα συντάγματα ἵππων. Ἐποδεύηθε δὲ ὁ στρατηγὸς οὐ.ος πρὸς τὴν Ρ.ζάν, ἐκ τῆς ὁσοίας ἀνεχώρησεν ὁ ἔχθρος, απεῦθεν καὶ ἐκ τῆς Πουλτούσκ καὶ Σ.ερζούκ, χωρὶς ὑπερισταθῆ διόλον. Οἱ Πολλωνοὶ διέβησαν τὸν ποταμὸν καὶ ἤφασταν τὰς σχεδίας. Τὴν 16 ὁ στρατηγὸς Κέμης Πάλην ἐπορεύθη μετὰ τοῦ Α' σώματος πρὸς τὴν Μυζιτσέζ. διὰ νὰ διακόψῃ τὴν ὁπισθοδρόμησιν εἰς τὸ σῶμα τοῦ Γιελγούδ, τὸ ὄποιον εἶχε μείνει εἰς τὴν Λίμζαν, καὶ τὸ ὄποιον ἐλογίζετο εἰς 6,000. εἰκάζετο δὲ ὅτι ἐκεῖνα τὸ σῶμα ἥπελε γῆτήτε νὰ διαβῆ τοῦ ποταμοῦ Σκκύν καὶ Οδουλεῦ. Εἶχε δὲ ἐμπροσθέν τοῦ τὸν στρατηγὸν Σάκκην μὲ 8 τάγματα, καὶ ἐκατοντάδες τινὰς Κοσάκων.

„Οἱ στρατηγὸς Γιελγούδ ἀνεχώρητε τὴν 15 ἐκ Λότιζης, ἔχάλατε τὴν μεγάλην γέφυραν ἐκεῖνης τῆς πόλεως, καὶ διευθύνθη πρὸς ἄρκτον ἡ ἀγκατε τὸν στρατηγὸν Σάκκην νὰ ὁπισθοδρομήσῃ καὶ ἐπερχώρησεν ὁρμητικῶς μέχρι τῆς Αύγουστού. Τὴν 19 ὁ στρατηγὸς Κουράτας μὲ τὰ δύο τοῦ πεζικοῦ συντάγματα τοῦ τμήματος τῆς φυλακῆς, τὸ μετ' αὐτῶν εὐρισκόμενον πυροβολικόν, καὶ τὸ σύνταγμα τῶν τῆς φυλακῆς Ούσάρων τὸ ἐν Γρόδῳ εὐρισκόμενον, ἐποδεύηθη πρὸς τὴν Λίμζαν. Τὴν 20 ἐκείνην ὁ στρατάρχης ἐκ τῆς Οστρολέγκας πρὸς τὴν Ρ.ζάν ὁ δὲ Μ.γκ. Δ.δέξ Μ.χαήλ ὑπῆγε μὲ τὴν σωματοφυλακὴν πρὸς τὸ Γλ.γκι. Τὴν 21 τὸ Ρωτσικὸν στρατηγείον ἐμείνεν εἰς Ρ.ζάν, καὶ τὴν 22 μετεφέρθη εἰς Μαγνιτζένον. Η σωματοφυλακὴ ἥκολούθησε τὸ στρατηγείον τοῦ Μεγάλου Διγκούς ἐστάθη εἰς Μάκ.θον, καὶ ὁ στρατηγὸς Πάλην μὲ τὴν Α' καὶ τὴν Γ' μοῖραν καὶ μίαν μοῖραν ἐσιλέκτων ἔφεσεν εἰς τὰ π.ρ.ξ τοῦ Πραζνίκου ὥστε τὸ στράτευμα κατὰ τὸ παρὸν εὑρίσκεται τοποθετημένον μεταξὺ Πουλτούσκ, Π.ζάζ.τκου, καὶ Ρ.ζάν.

(*) Τὸ προσωύλευμα συνίστατο εἰς ταῦτα — Α. Νιούκη. Κυρέννες καὶ ἐμπιστευθῆ εἰς ἐν Εξάρχον τοῦ Βασιλείου ἐκλευθυσμένον ἀπὸ τὰ δύο οὐνόμεδρις. — Β. Νὲ διορισθῆ εἰς Πρόεδρος τοῦ τῶν Ἱπουργῶν Συμβουλίου, δικαὶ νὰ ἐπίκῃ τὸν τόπον τοῦ Εξάρχου ἐπὶ τῆς ἀποθίνεις ή.τῆς τελίου, εκεῖνου. — Γ. Ο Εξάρχος μετά τοῦ τῶν Ἱπουργῶν Συμβουλίου διοικεῖ τὰ κενά πράγματα κτλέ τοῦ σύγχρονα καὶ τοὺς καθεδαρίους νόμους. Μίνη δικαὶ η γνώμη τοῦ Εξάρχου εἶναι ἀποφασιστική, ἀπό τοῦ Συμβουλίου, συμβουλευτική.

Σήμερον δὲ τὸ στρατηγείον τοῦ στρατάρχου μετεκομίσθη εἰς Κλεῖσθρον παρὰ τὴν Πουλτούσκ.

— Εκ τοῦ ἐν Κλεῖσθρῳ Ρωτσικοῦ στρατηγείου, τῆς 29 Μαΐου. — “Εὔρισκομαι εἰς τὴν λυπηρὰν ἀνάγκην νὰ σᾶς ἀναγγείλω ὅτι ὁ στρατάρχης Κόμης Διέβιτς Ζεβέλκατκης, Γενικὸς Ἀρχηγὸς τοῦ Ρωτσικοῦ στρατεύματος, ἀπεθανεῖ αἰφῆδις σήμερον ἡμέραν μετὰ τὴν μετημβρίαν εἰς τὸν Κλεῖσθρον αὐτοῦ στρατηγείον τῷ παρὰ τὴν Πουλτούσκ. Εύρισκετο εἰς ἄκρην εὐεξίαν μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἥν ἐπεσεν ἔξαίφνη, ἄρρωστος ἢ ο φυιδρότατος εἰς τὴν τράπεζαν χθὲς, καὶ ἐπέρατε τὴν ἡμέραν ἐν ἀκέφ ὑγεᾷ ἀλλὰ τὴν 6 ὥραν τὸ πρωῒ ἐκτυπώθη πάραυτα ἀπὸ τὴν ὀλεθρίαν νόσου, ἥτις ἐκοψε τὴν ζωήν του. Οἱ δίκιοι ποστοί εἰναι κηταν τὴν ρωμαλαίαν του κράσιν, καὶ μετὰ ἀγωνίαν ἀλλγεινὴν ἐτελείωσε τὸ ἔδοξόν του στάδιον.

, Τὸ στράτευμα λυπεῖται αὐτὸν τὸν διασημότατον καὶ εὐνόηταν ἀρχηγὸν, ὅστις ἡγάπα εἰλικρινῶς τοὺς ὑπαλλήλους του, καὶ ὅστις μὲ τὴν εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων, ἡ ὄποια τὸν ἐχαρακτήριζεν, ἐγήτητε πάντοτε νὰ ἀπακουφήσῃ τὸ Βάρος τοῦ πολέμου εἰς τοὺς κατοίκους τῶν ἐπιχριῶν, τὰς ὄποιας διηγήθη κατὰ τὸ ἐνδοξόν του πτάδιον, καὶ νὰ εὐσωλαχίζεται τινὰς ἐχθρούς, τοὺς ὄποιους εἶχε νικήσει,

, „Ο θάνατος οὐγος εἶναι πρὸς τοῖς ἄλλοις νέα ἀπόδειξις ὅτι ἡ Χολέρρωτα κολλῶται μᾶλλον διὰ τὴν καταστάσεως τῆς ἀτμοσφαίρας καὶ τῶν ἐπωτερικῶν διαθέσεων τοῦ σώματος, ἡ διὰ τοῦ μιάσματος διότι καθ' ὅλον τὸ γενικὸν στρατόπεδον οὐδὲ εἴς μόνος δὲν εἶχε ἀπθείητε τοιστοτούσσων. (Ἐφημ. τῆς Πρωσσίας.)

— Αγγλικα! τίνες Εφημερίδες ἀνήγγειλαν περὶ τοῦ στρατάρχου Διέβιτς ὅτι ἐγενεν αὐτόχειρ, ἀλλαὶ δὲ Σερμαϊκαὶ εἰς ποὺ ὅτι ἀπέθανεν ἀπὸ ἀστραληζίαν. Εἶναι ὅμως ἀρίδηλον δτι ὁ στρατάρχης πρέπει νὰ εἶχε λίθει τὴν εἰδησιν τῆς ἀντικαταπάτατος του, καὶ ἡ λύση αὐτῆς συνετέλεσεν εἰς τὸν αἰφῆδιον θάνατόν του. (Ἐφ. τῶν Συζητήσεων)

— Η εφημερίς τῆς Αύγουστης ἀναφέρει τὰ ἔξης ἐκ Βερολίνου, ἀπὸ 30 Μαΐου: — “Μετὰ τὴν ἐν Ὀστρολέγκᾳ μάχην δὲν συνεβηταν εἰμὴ μικραὶ τίνες καὶ τμηματικαὶ μάχηι δὲν συνεβηταν εἰμὴ μικραὶ τίνες καὶ τμηματικαὶ συγχρούτεις, κατὰ τὰς ὄποιας οἱ Πολλωνοὶ θέλουν ὅτι ὑπερστησαν. Οἱ ἀποστάται ἀγωνιζονται μετὰ πολλῆς ταυτοῦ, νὰ κυριεύωνται λιμένα τινὰς τὴν Βαλτική διὰ νὰ δύναται νὰ ἔχωται συγκοινωνίαν μὲ τὰ ἔξω. Λέγεται δὲ ὅτι μὲ σῆλη τὴν ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταβολὴν τῶν πραγμάτων τῶν Πολλωνῶν, τῶν εὐδοκίμων τινὲς ἐδοκίμικαν νὰ ἐπιχειρισθῶσι διαπραγματεύτεις πρὸς τὴν Ρωσίαν, καὶ ὅτι δὲν ἀφέρροφης εἰς τὴν έξουσίαν τοῦ Αὐτοκράτορος θέλει εἶναι ἀναμφισόλως ἡ πρώην τῶν συμφωνῶν ἐνυσεῖται ὅμως ὅτι ὁ Καϊσαρ ἥθελε μὲν δικτεθῆ νὰ ἐπακούσῃ τὰς τῶν Πολλωνῶν εὐχὰς, ἥθελε δὲ ὀργανίσει τὰ περὶ τῆς χώρας οὐτως, ὥστε νὰ μὴν φέγη οὐδὲλως ὅτι κάλει παραχωρήσεις εἰς ἀποστάτας.

‘Ἐκ Παρισίου, 12 Ιουνίου — Η επίσημος Εφημερίς τῆς Ολλανδίας τῆς 5 τοῦ ἐνεττώτος δημοσιεύει τὸ ΚΒ Πρωτόκολλον τοῦ ἐν Λονδίνῳ Συμβουλίου, ἐκδοθέν τὴν 25 Μαΐου (6 Ιουνίου.)

‘Ἐκ τῆς πράξεως ταύτης καὶ ἐκ τῶν ἐπισυνημένων ἦργαφων συνάγεται ὅτι οἱ Ολλανδίας ἐπιτρόπων ὅστε κανεὶς τὸ Συμβούλιον τῆς 9 Μαΐου διακοινώνει διῆς διεκήρυξεν ὅτι, ἐάν δὲν συγκαλετίσετο πάραντα εἰς Βελγαὶ εἰς

'Αριθμός 53.

Ἐτούς ΣΤ'

EN ΝΑΥΠΛΙΩΝ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὅποιας φύσεως
καὶ ἄν εἶναι, καὶ ὅποιας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἄν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημαι.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Ἀρ. 1,945. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐγκύλιος. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ
ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ.

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἐκτάκτους
Ἐπιτρόπους καὶ Διοικητάς.

Ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις ἔλαβεν ἀρτίως ἐπίσημον δια-
κοινωνιν τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Ῥωσικοῦ Πρεξένου Κ. Α.
Μ. ιστοξύδη, διὰ τῆς ὥποιας ἀναγγέλλει, ὅτι ἡ Ὁθωμανικὴ
Κυβέρνησις λαβοῦσα μέτρα νὰ καθιποτάξῃ διὰ τῶν ὅπλων
τοὺς κοτά τὰ μέρη τοῦ Ολύμπου ληστὰς, ἐκήρυξεν ἀσ-
κλεισμένα τὰ παράλια ἐκεῖνα.

Ο ἀποκλεισμός τοῦ οὔτος θέλει ἐκτείνεσθαι ἀρχόμενος ἀπὸ
τὴν Αἰκατερίνην μέχι τοῦ Τσαϊσού, καὶ ἀπὸ τὸ Μπα-
μπά Κιουπρίζεως εἰς τὸ Πλαταμῶνα.

Αὐτὴν τὴν ἐπίσημον διακοίνωτιν κατὰ διαταγὴν τῆς Α.
Ε. σᾶς γ. ωστοποιεῖ ἡ Γραμματεία αὗτη, καὶ σᾶς προσ-
καλεῖ νὰ ἐκδώσετε αὐτῆράς διαταγὰς εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν
διοικησίν σας, Τγειονμασλιμενάρχας, ὡς τε νὰ μὴν ἐπιτρέ-
πωσιν εἰς τὰ ἀπὸ τοῦ λιμένας τῆς περιφερείας σας ἀπ-
πλεύσατα ἐμπορικὰ Ἐλληνικὰ πλοῖα νὰ πληγιασθωσι τὴν ἀνω-
τέρῳ σημειωθεῖσαν γεαμαήν διότι ἄλλως, ἐάν τις τῶν πλοι-
ἀρχων ἢ εἰλε παραβῆται διαταγόμενα, οὕτως δὲν θέλει ἔχει
τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ. τὴν 12 Ιουλίου 1831.

Ο προσωρινὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπο-
ρικοῦ Ναυτικοῦ Γεραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως

Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 14 Ιουλίου.

Χρέος ὁ Φέγγατος Κυβρίη. ὑπάγεν εἰς Καρυούς,
καὶ αὔριον ἡ μεθύριον περιμένεται νὰ ἐπιστρεψῃ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.

Ἐποια	Φοίνικες	36
Ἐξαμηνιαία		18
Τριμηνιαία		9
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γοργεῖῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι- στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.		

15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1831.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Βαρσοβίας, 21 Μαΐου. — Τὸ στράτευμά μας συ-
αθεοίστεται εἰς τὴν Πρέγαν, καὶ, καθέσσον συγχωρούν τὰ ὄλι-
γος εύστατα μέσα μας, θέλει εἴται ἐντὸς ὄλιγου εἰς κατάτα-
σιν τὰ πιλεμήση. Πιστεύουν τώρα ἐνταῦθα ὅτι τύχη τῶν εἰς
τὴν Λιθουανίαν σταλθέντων στρατευμάτων θέλει κρίνει τὰ
τῆς ἐφετειῆς ἐκστρατείας. Κατὰ τὸ παρὸν φαίνεται ὅτι
αἱ θέσεις τῶν στρατευμάτων εἶναι αἱ ἔξης. Εἰς τὴν Ο-
στρολέγκαν, Λόμζαν, Τυκοζύνον καὶ Βιαλιεστόκ ἵστανται οἱ
Ῥωσοί, ἐνῷ ὁ στρατηγὸς Χλαδόβσκης ἡγάθη κατὰ τὸ
δάσος Βεισβούρι μὲ τοὺς Λιθουανοὺς ἐπαναστάτας, ὁ δὲ
στρατηγὸς Γιελγούδη καταβαῖνει παρὰ τὸν ποταμὸν Νιέμεν
πρὸς τὸ Σωσεξκίνον. Παρὰ τὴν Μαριάμπολιν στρατο-
δεύει ὁ στρατηγὸς Σάκκην. Εἰς τὸ Σεζάκι καὶ Ιάνοβορκον
εὑρίσκονται οἱ ἀποστάται. Εἰς τὴν Ροστίναν ὁ στρατη-
γὸς Πάλην. Περὶ τὴν Βίλναν διατρέχουν οἱ ἀποστάται.
Ἐν τῇ Ποδλαχίᾳ οἱ μὲν Ρωσοί κατέχουν πάντοτε τὴν
Σιέδλεκ, καὶ αἱ προφυλακαὶ τῶν ἐκτείνονται ἔω, εἰς τὸ Κα-
λούζινον, οἱ δὲ ἡμέτεροι εὑρίσκονται εἰς τὴν Μινσκόν. Καὶ
περὶ τὸ Λουζίνον δὲ αἱ θέσεις καταλαμβάνονται ἀλληλο-
διαδόχως κατὰ τὰς περιστάσεις. (Καβολ. Ἐφημ.)

Αὐτόθεν, 22 Μαΐου. — Τὸ στρατηγεῖον τῷ Πολλωνῷ
εὑρίσκεται ἔπι ἐν Πράγᾳ, τὸ δὲ πλειστερον ἴππικον στρα-
τοπεδεύει ἐντεῦθεν τῆς Βιτούλης παρὰ τὴν μητρόπολιν.
Τὸ ἐλαφρὸν Ῥωσικὸν ἴππικον ὄφαλη εἰς τὰ ἐντεῦθεν τοῦ
Πουλτούσκου παρὰ τὴν Σιερέκ, ἀλλὰ δὲν τιστεύουν ὅτι
ἡ κολοσσῆται τὴν διεύθυνσιν ταύτην τὸ κράτεστον τοῦ στρα-
τοῦ. Κατά τινα ἀξιωματικὴν σημειώσιν τῆς 20 Μαΐου εὑρί-
σκοντο κατὰ τὴν 13 ἐν τῇ Βροσβα 105 νοσοῦντες ἀπὸ
Χολέρραιαν, εἰς αὐτοὺς δὲ προσετεῖησαν τὴν 14 καὶ 15 ἀλ-
λοι 21, ἐκ τῶν ὅποιων ἔω, εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν 66 εἶχον
ἰασθεῖσαν, 5 ἀπέθανον καὶ 55 ἐμενούν κατὰ τὴν 14 ἀσθενεῖς.
Εἰς δὲ τὰ χωρία ἡ νόσος ὀλιγοστεύει σημαντικά.

(Λύστρ. Παραγγελητής.)

Αὐτόθεν, 1 Ιουνίου. — Προχέρετο συνεδρίου τῷ Νουν-
τιών μετὰ πολλῶν ἡμέρων σύσκεψιν ἴψησ φροντε περὶ τοῦ
προσούλευμάτος τοῦ ἀποστλεθεούτος τὴν αλλαγὴν τῆς Κυ-